

betalt sin Skat gennem Aaringer, men blot det sidste Kvartal ikke er kommet tidsnok med den, skal slettes, selv om han betaler den inden Valget. Lige saa absolut som den unge Mand faar Stemmeret den Dag, han fylder de 25 Aar, lige saa absolut burde den, der betaler sin Skat inden Valget, selv om det først er paa Valgdagen, have Stemmeret, thi han har da opfyldt den Betingelse, som Loven stiller.

I disse Tider, da Dyrtiden hænger Landet, og det er uendelig vanskeligt for Tusinder af Mennesker at komme igennem, er det ganske tilgiveligt, om Folk kommer til at staa i Restance et Kvartal, maaske lige op til den Dag, Valget foregaar. Det forekommer mig derfor ganske urigtigt at nægte en Mand Valgret, fordi han ikke til en bestemt Dato har indbetalt sin Skat. Jeg forstaar ikke, at man kan se anderledes paa denne Ting. Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, at der ingen Grund var til at fravige en Grundbestemmelse, saa benægter jeg for det første, at det er en Grundbestemmelse, thi Grundbestemmelsen er den, at den, der opfylder de i Loven fastsatte Betingelser, har Valgret og ikke kan berøves den. Men desuden ser Partifæller af det ærede Medlem andetsteds anderledes paa dette Forhold. Jeg staar her med et Nummer af „Aarhus Stiftstidende“. Dette Blad, som er ret yderliggaaende i Højre-Retning, vistnok en hel Del mere yderliggaaende end det ærede Medlem, har undersøgt Forholdene paa Skattekontoret i Aarhus, hvor der nødvendigvis, som alle andre Steder i denne Dyrtid, er en Masse Restanter, der skulde slettes af Valglisten, hvis Loven fortolkes saaledes, som det ærede Medlem fortolker den. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad dette Blad mener om denne Ting. Det skriver: „Medens der under ordinære Forhold ikke er Grund til at fravige de Regler og Terminer, der er fastsatte for Skatternes Betaling, kan der i Aar under de ekstraordinære Forhold, som Dyrtiden medfører, være Anledning til at gøre en Undtagelse, som vi henstiller til Valgstyrelserne at tage under Overvejelse. Der er utvivlsomt mange af dem, som nu er slettede af Valglisten, der er maanedslønnede Bestillingsmænd og Funktionærer, og som altsaa faar Gage den første. Det er ikke til at undre sig over, om de i disse dyre Tider ikke har kunnet faa Skatten tilovers i denne Maaned, men der er heller ingen Tvivl om, at de vil betale, naar de til den første atter kommer til Penge. Skatte-

inspektør Dommergaard, hvem vi har forespurgt om de slettede Vælgere, forklarer, at de saa at sige alle hører til dem, der altid ellers betaler deres Skat. De har altsaa blot ikke kunnet faa Pengene til at slaa til ogsaa til Skat i denne Maaned. Men derfor bør de ikke miste deres Valgret“. Dette siger man altsaa fra anden Side af Højre, i et Blad, der ellers er ret yderligstaaende. Der er i Aarhus henved et Par Tusinde Mennesker, der paa den Maade berøves deres Valgret, deriblandt en Masse maanedslønnede Bestillingsmænd, som ikke tilhører mit Parti, men som stemmer med det ærede Medlem. Men dette er jo for øvrigt ligegyldigt, thi vi har den Pligt, mener jeg, ikke at tage Hensyn til, hvorledes Vælgerne stemmer. Vi bør, naar Rimelighed taler derfor, og hvor Loven kræver eller blot tillader det, give enhver Borger den Ret, der kan tilkomme ham. Det er dog virkelig oprørende, at Folk, som i Aaringer har været bosatte i en Kommune, som Aar efter Aar har betalt deres Skat og Gang paa Gang er mødt og har gjort deres Pligt — at de, fordi der er Krig i Europa, der skaber fortvilte Forhold herhjemme, skal berøves deres Valgret, at der altsaa til de andre Byrder, der paalægges dem, til de mange forskellige Afsavn, som de maa finde sig i, fordi Pengene ikke slaar til, ogsaa skal føjes dette, at de berøves deres Valgret, den bedste og største Ret, som Borgerne har. Det forekommer mig, at man maa kunne se paa denne Sag paa en anden Maade, og det skulde være mig en Glæde, om de Medlemmer, der har udtalt sig imod § 4, under Udvalgsbehandlingen kunde mødes med os, om ikke just i det Forslag, der foreligger i denne Paragraf, saa dog i et Forslag, der ikke gjorde Uret mod vore Medborgere.

Jeg tillader mig altsaa at henstille, at Lovforslaget gøres til Genstand for en velvillig Behandling i det Udvalg, som jeg nu hører, der skal nedsættes om denne Sag.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne ved denne Lejlighed vil omtale. Det er ikke berørt i Lovforslaget, men jeg finder Anledning til at fremdrage det her, fordi vi i Aarhus et Par Gange har staaet overfor det — og det samme har sikkert ogsaa været Tilfældet i andre Kommuner. Det er Spørgsmaalet om, hvorledes man faar Suppleanter ved de saakaldte Fredsvalg. Det sker — det er f. Eks. nu sket nede i Nakskov —, at alle Partier gaar sammen til Valg. De siger som saa: Vi kender saa nogenlunde Styrkeforholdet, og under de Forhold, vi nu har — eller lignende For-